

יש בקדשי מזבח פרק שביעי תמורה לד.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

רש"י ד"ה כל הנשרפין וכו'
דלמא אתי איניש. קשה לי למאי
צריך טעמא לזה כיון דמזותו
בשרפה פשיטא דלא יקבר לבטל
מזותו:

הגהות הנר"א

וְאִדִּי בֶשֶׁק. וּפְטֵר חֲמוֹר לִקְמוֹן מִשִּׁי לֵהָרָה וּמוֹקִים לֵה כֹר יְהוּדָה׃ לִיבֹעַז בְּרוּכָה. דַּהּ אֲתַנִּי שַׁעַר נִיר יִחוּפֵר מִמֹּר בֶּשֶׁק בִּמְשַׁמֵּעַ מַעֲט מִמֶּנּוּ בִּצְבָד גְּדוֹל שֶׁל הַיָּמָר. יִטּוּ וְאִי קִשִּׁי אֶל הַלְמָרִי׃ בְּמִסֵּךְ נָדָה (דף סא׳) בִּצְד שֶׁאֲבָד בִּכְלָאִים הִיוּ לֹא יִמְכְּרוּ לַעֲבוֹד כּוֹכְבִי׃ וְאִמְאִי אֲסוּר לִמְכּוֹר לִיבֹעַז הֵיחָא חוּט בִּצְבָדִי כִי הֵיכִי בְלָמְרִי׃ הֵכָּה אֶל לֹא פִירְכָּה הֵיחָא דְבִכְלָאִים לֹא אֲמַר לִיבֹעַז בְּרוּכָה דַּעֲיָקִר אֲסוּר כְּלָאִים לֹא אֲסָרָה מוֹרָה אֲלֵא עַל יְדֵי תַעֲרֻבֹת וְכִלְאִים מִתְרַגְמִינִי׃ עִירֻבִין וְלֹא שִׁיךְ בְּזוּיָטוֹל׃ זַלְפּוּרָתָא. שַׁעֲשֵׂה מִן הָאִיכּוֹר זֹרֵת כְּפֹר בֶּשֶׁק דְּחִשִּׁיב דְּמִיפָּה לִיָּה לְכוּלֵי שָׂק וְלֹא מִיבְּטָל׃ הָא מִנִּי. דִּהַשְׁמַרָה ס״ד דְּהֵיכִי מִתְרַךְ הָא מִנִּי הַלְמָרָא כִי׃ יוֹדִיעִי הֵיחָא׃ אֲמַר לִיָּה קִשִּׁי לֹן לְשׁוּפִינְהוּ. דִּלְפֶּשֶׁר בִּתְקַנְהָ וְלֹא מוֹקֻמָּה כִי׃ יוֹדִיעִי

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

(א) ז"ל ספק קודש הוא ספק חולין דספק חלב אכל ספק שומן הוא ואין בו וכו'.

ימיו נודע לו שלח חטא והשתא הוא חולין שנשחטו בעזרה אבל אם לא נודע לו יאכל כשאר אשמות
 ופר על הספק ולהניג מן היסוסים עד שיוודע לו אם ודאי חטא ויציא חטאת כדאמרין בכריתות בפי'
 הפילה י"ו ספק ולד ספק חטאת [ע"י יולדת מן] העוף היא כדכתיב [ויקרא יב] וכן יונה אף
 חיה י"ו נקטרת לא איכפת לן אי זריק דם על הספק ואינה נאכלת דשמא לא ולד היה וחולין היא וז'

אשם תלוי אִישָׁרָף רבי יהודה אומר יִקְבֵּר
 (ב) חטאת העוף הבאה על הספק (ג) תשרף
 ר' יהודה אומר יטילנה לאמה וכל הנקברין
 לא ישרפו וכל הנשרפין לא יקברו ר' יהודה
 אומר אם רצה להחמיר על עצמו לשרוף את
 הנקברין רשאי אמרו לו אינו מותר לשנות:
 גמ' (ד) שער הנזיר יִקְבֵּר רמי ליה טבי
 לרב נחמן תנן שער הנזיר יִקְבֵּר ורמינהו
 (ה) האורג ימלא הסיט מצמר בכור (ו) בבגד]

הדרן עלך יש בקדשי מזבח
וסליקא לה מסכת תמורה

חמור אפטר חמור קשיא אישתיק ולא אמר ליה ולא מידי אמר ליה מיד
שמיע לך בהא אמר ליה הכי אמר רב ששת כאן בשק כאן בשער
איתמר נמי ^א אמר רבי יוסי ברבי חנינא כאן בשק כאן בשער רבי אלעזר
אמר כאן בנזיר טהור כאן בנזיר טמא א"ל ^א וא ^ב ליבטל שק ברובא אמר רב פפא
בציפורתא ציפורתא לישלופניהו א"ר ירמיה הא מני ר' יהודה היא דאמר אם
רצה להחמיר על עצמו לשרוף את הנקברים רשאי אמר ליה קא קשיא לן
לשלופניהו ואת מוקמת לה כר' יהודה הכי קאמינא אם אפשר לשלופניהו
מוטב ^ב ואם לאו אוקמה כר' יהודה דאמר אם רצה להחמיר על עצמו לשרוף
את הנקברין רשאי ^ב ואלו הן הנשרפין: ^א אמר מר חמין בפסח ישרף סתם
לן תנא כר' יהודה ^א דאמר אין ביעור חמין אלא שרפת: תרומה טמאה
^א והערלה כו': הא כיצד אוכלין בשרפה משקין בקבורה ^ב: חטאת העוף כו':
תניא א"ר יהודה ^א חטאת העוף הבאה על הספק יטילה לאמה ^א ומנחתה
אבר אבר ^א וזורקן לאמה ומתגלגלת ותולכת לנחל קדרון: כל הנקברין לא
ישרפו כו' ^ב: מ"ט ימשום ^א הנקברין אפרן אסור ונשרפין אפרן מותר ונקברין
אפרן אסור ^א והתניא ידם הנדה יבשר המת שנפרכו טהורין מאי לאו טהורין
ומותרין לא טהורין ואסורין מתיב רב פנחס ^א עולת העוף שנתמצה דמה
מוראתה ונוצה שלה יצאו מידי מעילה מאי לאו יצאו מידי מעילה ומותרין
לא יצאו מידי מעילה ואסורין ^ב ונשרפין דהקדש אפרן מותר והא תניא ^א כל
הנשרפין אפרם מותר כחין מאפר אשירה ואפר דהקדש לעולם אסור
ומיערב הוא דלא קעריב להו ותני להו משום דאשירה יש לה בטילה
דעובר כוכבים הקדש אין לו בטילה עולמית קתני מיהא אפר הקדש
לעולם אסור אמר רמי בר חמא ^א כגון דנפלה דליקה בעצי הקדש מאליה
^ב כיון ^א דלא ידיע מאן ^ב דלא ^א הוא איניש דלמעול דליפק אפרן לחולין רב
שמעיה אמר כי תניא הא מתניתא ^א בתרומה הדשן תניא דלעולם אסור
^א דתניא ושמן בנחת ושמן בולו ושמן שלא יפור ^ב:

הדרך עלך יש בקדשי מזבח וסליקא לה מסכת תמורה

ממור אפטר חמור הא דקתני ישיר וצמתני יקבר לא תישני צנור יו[ח] צטמא כאן צטבור) אלא
 טע. נקברין לא ישירו משום דנקברים אפרין אסור ואמור יתלמיטרייא: דם הנדה ובשר המא. אע"פ דקיל
 היכי דנעשו אפר בעלמא טהורין אס איין שם מלא מרוד רבז ומורד צבהא ובשר המא מן הנקברין
 ומה: מורא ונפא שלה. נקברין גינה דאמר"י צפ"ק דיומא (דף דא). מוראם ונפא דרשון מוצא תפימי
 בתחלה אס חפר ונתן: לא נשפין. בטון חמץ ותמורה וצולה וכלי הכרס אפר מותר לכבוש בגדי:
 ומפרש ואזיל לצרייתא דלא תיקשי ליה האי גופא כיון דלפר עבא אפרה ואפר הקדש שניהן אסורין
 ורה ואפר הקדש ולא יתני לעולם אסור ומפרש משום דליין שוין דאשירה יא לה ביטול ביד עובד כוכבים
 אלאוהו דתבי (דברא 10) פסלי אלהים לטובא [שם] ולקחא לך צפ"י ר' שמעאל (ע"א 31). בגמ' עובדת כוכבים
 ינייש דלמעו. דאי הדליקה אדם מעל המסקין ונפק מחילין והנך דטעונין וצפה בלא שום מעילה
 ונפסלו והא דקתני אפר הקדש היכא דליכא מפרש וכלי הוא אייני דלמעול וצפה הקדש קאמר:
 שם על השלש קאמר שהסך מורס בכל יום שהרינו ומומא וכל המוצא דכרס צפ"י דיומא (דף דא). ואמר
 [שם] מה להלן בקומא כאן בן דקומא: ושמו אלל המוצא ושמו כולו. ונך דטעון גנח אסור צבהא:

הדרך עלך יש בקדשי מזבח וסליקא לה מסכת תמורה

דברו ונאכל שמעון שירעו בן חסד קתני דאי תלוי נאכל שמעון הוה ואין בן אלס הספ דרספ שמעון הוה ואין בן אלס הספ תלוי בלל שרעו בן חסד אלס אב על חטא אסורב בלל משום נמסקא ואי תרילן הלבך אסור לשנות איה חסדן

וכבר אסורב מצעצן ונעשר איה מהורין כח אסורב בקורטריא יצאו מרעילתא

דחב בלל שרעו בן חסד אלס חטא

אין בן חסד הוה לביתם כדליל כרעל

ידי מעילה: מאי יצאו מרעילתא מעילה דא דרסא ואפר חסדן לרעולס אסור:

אמר הקדש מעילה אסור. בלל שרעו

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

שינוי נוסחאות

[illegible]